

ת"פ 55749/01/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אברהים שאהין, הנאשם

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 55749-01-18 מדינת ישראל נ' שאהין(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
1. אברהים שאהין - הנאשם

נוכחים:
ב"כ המאשימה: עו"ד אסף דסקל
הנאשם 1 הובא לדיון באמצעות שב"ס
ב"כ הנאשם: עו"ד איתי בר עוז
גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של נהיגה ברכב ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2 א לפקודת בטוח רכב מנועי, החזקת כלי פריצה לרכב - עבירה לפי סעיף 413 ז לחוק העונשין, המסיע ברכב תושב זר השוהה שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12 (א)(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, וכן עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה.

במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם על ידי הצדדים, כי הנאשם יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן, המאשימה תעתור לתשעה חודשי מאסר שיכול שירוצו בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית בעוד ההגנה תטען באופן פתוח.

כתב האישום

כעולה מעובדות כתב האישום בין הנאשם לנאשם מס' 2, מחמד בן סולימאן אבו חדיגה (להלן: "מחמד"), שעניינו הופרד, קיימת הכרות קודמת לביצוע העבירות.

במועד הרלוונטי לכתב האישום שהה מחמד ללא אישור שהייה כדין בארץ ובניגוד לחוק ואילו ברשות הנאשם

לא היה רישיון נהיגה ברכב ולא החזיק בתעודת ביטוח לרכב.

בתאריך 17/1/2018, בשעה 20:00 לערך, נהג הנאשם 1 ברכב בעודו מסיע את מחמד אשר ישב לידו ואדם אחר שזהותו אינה ידועה, אשר ישב מאחור.

בהמשך למתואר, נסעו השלושה לבית העסק "צמיגי צ'יק צ'ק", הממוקמת בסמיכות לתחנת הדלק סונול בכפר קאסם, על מנת לתקן תקר בגלגל הימני הקדמי. מיד ובסמוך למתואר, נעצר הנאשם על ידי שוטרים ואילו מחמד והאחר נמלטו מהמקום בכוונה להכשיל שוטר. לאחר מרדף רגלי, כששוטרים דולקים אחר מחמד, הוא נתפס בכף. בנסיבות המתוארות לעיל, החזיקו הנאשם 1 ומחמד ברכב, 2 זוגות ככפות וכלי פריצה שונים המשמשים לפריצה לרכב וביניהם: 3 מחשבי רכב, 4 מברגים, אזמל, פטיש, מנפץ שמשות ו"קאטר". עוד ובנסיבות אלה, החזיק הנאשם בכיסו סכין מבלי להוכיח כי החזיקו למטרה כשרה.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם, יליד 1987, הודה והורשע בעובדות כתב אישום מתוקן, המייחס לו עבירות החזקת כלי פריצה, הסעת שוהה בלתי חוקי וכן נהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח.

הערכים החברתיים המוגנים, עניינם בין היתר בטחון הציבור שאשר למי שנוהג ללא רישיון ומסכן את נוסעי הדרך, זכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה וכן הגנה על רכוש.

לטענת ב"כ המאשימה, מדיניות הענישה מחייבת הרתעה ממשית הן בכל הנוגע לעבירות רכוש והן בכל הנוגע לעבירות שהיה בלתי חוקית.

המאשימה סבורה כי מתחם הענישה בכלל העבירות המיוחסות לנאשם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הנאשם הודה במסגרת הסדר ולאחר הליך גישור, חסך זמן שיפוטי רב, לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות האחת משנת 2005 והשנייה מ- 2010.

כעולה מתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם, קיימים גורמי סיכון משמעותיים ובהם קשרים שוליים ומעורבות עמוקה בעולם העברייני. בנסיבות האמורות, עותרת המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל של 9 חודשים, מאסר מותנה, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

טיעוני ההגנה

לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם הינו בחור צעיר יחסית, בן 32 נשוי ואב לשני ילדים, נסיבות חייו מורכבות, עברו הפלילי אינו מכביד וכולל שתי הרשעות קודמות שאינן ממין העניין, באחת ריצה עונש מאסר.

כתב האישום תוקן משמעותית במסגרת הליך הגישור, כאשר האישום החמור נמחק בכל הנוגע לעבירות הקשורות לכלי הרכב והאישום השני עניינו במעשה אחד. בכל הנוגע להסעת שוהה בלתי חוקי, טען ב"כ

הנאשם כי מדובר בהסעה של אדם אחד, לא נטען כי ההסעה הייתה לשם מטרת רווח כספי ולא הנאשם הוא שהכניס את השוהה הבלתי חוקי לגבולות ישראל. הנאשם לא התנגד למעצר, נטל אחריות על מעשיו, הודה וחסך זמן שיפוטי.

בשולי הדברים ציין ב"כ הנאשם כי נעשה ניסיון להפנות את הנאשם להליך שיקומי בבית המשפט הקהילתי, ניסיון שנקטע בשל מעצרו של הנאשם בתיק אחר. ב"כ הנאשם סבור כי הענישה בתיק זה צריכה לעמוד על 5 חודשי מאסר וכי הרף העליון עומד על 9 חודשים.

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם, בן 32 יליד עזה, עבר להתגורר עם משפחתו בארץ, בגיל צעיר, נשוי מזה שש שנים ואב לשני ילדים קטינים. הנאשם נשר מספסלי הלימוד על מנת לצאת לעבודה ולסייע למשפחתו להתמודד עם המצוקה הכלכלית בין היתר בשל היותו הבן הכור ולו 7 אחים ואחיות.

מעורבותו השולית החלה בגיל 18, אז עבר להתגורר אצל דודתו.

לחובת הנאשם 2 הרשעות ישנות, האחת בגין ביצוע עבירת רכוש בגינה נדון לעונש מאסר בפועל, הרשעתו השנייה בגין ביצוע עבירת נשק, גם בגינה נדון בין היתר לעונש מאסר בפועל.

כיום, תלויים כנגד הנאשם 12 תיקי מב"ד שעניינם רכוש, נשק, מרמה, סמים ואלימות.

אשר לעבירה נשוא דיון זה, הנאשם תיאר כי בינו לבין מחמד היכרות מוקדמת וכי הרקע לביצועה, מצוקה כלכלית שסבלה משפחתו שהגיעה עד לכדי מחסור במוצרי צריכה בסיסיים וחובות מרובים.

בשל העובדה כי הנאשם נעצר במסגרת תיק אחר שמאפייניו חמורים ונוכח התרשמות שירות המבחן ממאפייני אישיות והתנהלות בעייתיים, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.

דין

סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, קובע כי בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם, על בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים הנפגעים מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה.

בעניינו, הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשה הנאשם, הינם הגנה על קניינו של הפרט, בכל הנוגע להחזקת כלי פריצה, באשר לעבירת השוהה הבלתי חוקית, מדובר בפגיעה בריבונות המדינה ובסמכותה, חובתה וזכותה של המדינה לקבוע מי נכנס בשעריה, ושהייה בה שלא כדין. הלכה היא כי המסיעים שוהים בלתי חוקיים חוטאים ומחטיאים, ועלולים לגרום במעשיהם לסיכון בטחוני ממשי, שכן קיימת האפשרות כי יסייעו, אף שלא ביוזמתם, לביצוע מעשי טרור. בית המשפט העליון ביטא הצורך בהטלת עונשים מרתיעים על מנת להגן על חיי האזרחים וביטחונם (רע"פ 3173/09 מוחמד פראגין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן

ביום 5.5.09),

בעניין זה יפים דברי בית המשפט העליון, ברע"פ 1941/09 אנוור עלאדין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (ניתן ביום 26.3.09) בנוגע לסיכון הנשקף מביצוע עבירות אלו לבטחון הציבור:

"[...] אין צורך להכביר במילים ביחס לחומרת העבירה בה הורשע המבקש. כזכור, עבירות דומות הובילו בעבר לפגיעים מחריגים כנגד אזרחים חפים מפשע, והביאו לקטיעת פתיל חייהם של רבים. בניגוד לטענת המבקש, איום הטרור על מדינת ישראל שריר וקיים, ועל כן טרם הגיעה השעה לשינוי במדיניות הענישה המחמירה הנוהגת בעבירות על חוק הכניסה לישראל".

באותו מקרה, נדון הנאשם, אשר הודה בהסעת שני תושבים זרים לחמישה חודשי מאסר ממש, ולעונשים נלווים.

עוד פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם הגנה על משתמשי הדרך - הנאשם נהג ללא רישיון וללא ביטוח והכל תוך סיכון העוברים והשבים. כאשר הנאשם נהג ללא רישיון וביטוח הוא סיכן לא רק את עצמו אלא גם את הסובבים אותו.

אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית, מוחשית וממשית, הנאשם נהג ברכב אף שלא החזיק רישיון נהיגה ללא ביטוח, הסיע תושב זר השווה שלא כדין ואף החזיק בידיו כלי פריצה המשמשים לפריצה לרכב ובהם: 3 מחשבי רכב, 4 מברגים, אזמל, פטיש, מנפץ שמשמות ו"קאטר" וכן 2 זוגות של כפפות.

הדרך להילחם בתופעות מעין אלו, היא בדרך של הרתעה מפני מעשים אלו והפיכתם ללא כדאיים, באופן שבו העבריינים המעורבים בעבירות, כל אחד כפי חלקו ותפקידו ישלמו מחיר כבד ומוחשי על מעשיהם.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי עבירות מסוג זה נושאות בצידן עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה לצד ענישה צופה פני עתיד וענישה כלכלית.

ברע"פ 7726/13 גמעה נסאסרה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 8.1.14): נדחתה בקשה של נאשם בעל עבר פלילי, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בהסעה שלא כדין של ארבעה שוהים בלתי חוקיים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים ועד 9 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. נגזרו על הנאשם 7 חודשי מאסר.

ברע"פ 2210/11 מוחמד באזין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 24.3.11): נדחתה בקשה לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות, אשר הוגשה על ידי נאשם, שהורשע במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות של הסעדה שלא כדין. הנאשם נדון ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריה. נקבע כי ככלל אין מקום להמיר עבירה מסוג זה מאסר בפועל ללא אפשרות המרתו לעבודות שירות, תוך בחינת הנסיבות האינדבידואליות של כל מקרה ומקרה.

עפ"ג (מחוז מרכז) 14791-03-19 חסין נ' מדינת ישראל [לא פורסם] (ניתן ביום 9.6.09): הנאשם הורשע במסגרת הסדר בהסעת שוהה שלא כדין, נהיגה בפסילה ונהיגה ללא ביטוח. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והשית עליו 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות /ף כמו גם עונשים נלווים.

ת"פ (שלום כ"ס) 1599-04-12 מדינת ישראל נ' ענאבוסי ואח' [פורסם בנבו] (ניתן ביום 14.1.15): הנאשם הורשע (צירוף של שלושה כתבי אישום) בשתי עבירות של הסעת שוהים שלא כדין, ובעבירות תעבורה נוספות וכן בעבירת החזקת נכס חשוד כגנוב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נגזרו על הנאשם 17 חודשי מאסר לריצוי בפועל וכן הופעל מאסר מותנה בן 4 חודשים, בסה"כ נגזרו על הנאשם 21 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

נוכח המפורט לעיל ולאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים כמו גם טיעוני הצדדים, אני מוצאת כי מתחם העונש ההולם בענייננו, נע בין 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלווית.

בענייננו, לא מצאתי כי קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מן המתחם, לחומרא או לקולא, כאשר המאשימה הגבילה עצמה לענישה של עד 9 חודשי מאסר.

בגזירת העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בענייננו, לחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות, האחת משנת 2005 בגין ביצוע עבירת רכוש, בה נדון לעונש מאסר בפועל, הרשעתו השנייה היא משנת 2010, בעבירה שאינה ממך העניין.

עוד התחשבתי בהודאת הנאשם, בנטילת האחריות ובחסכון בזמן משאבי הזמן הציבורי.

במסגרת גזירת הדין יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם. כמו כן, יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם, לרבות נוכח חומרת העבירות, שילובן יחד ומכאן שנדרשת ענישה מרתיעה שיהיה בה כדי להרתיע מביצוען.

כאמור לעיל, הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו המאשימה תעתור ל- 9 חודשי מאסר שיכול שירוצו על דרך של עבודות שירות ואילו ההגנה תהא חופשיה בטיעוניה. כיום, ומשהנאשם עצור בתיק אחר, עתרה המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים, ב"כ הנאשם סבור כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 5 חודשים.

קיומו של הסדר טיעון, מהווה נדבך מרכזי בשיקולי הענישה של בית המשפט. "מבחן האיזון" הוא המבחן החל במדינתנו בכל הקשור לכיבוד הסדרי טיעון, בעניין זה ראו: ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז (1) 577 (להלן: "הלכת פלוני").

בענייננו, בהינתן הסדר הטיעון שנרקם בין הצדדים, העובדה כי הוא אינו חורג ממתחם הענישה ההולם לקולא או לחומרא, העובדה שהנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי והעדתם של עדים רבים, נטל אחריות על מעשיו, מצאתי כי הסדר הטיעון הולם ואני מוצאת לכבדו.

באיזון בין השיקולים השונים, סבורתני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח בחלקו

האמצעי של המתחם לצד ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה וקנס.

סוף דבר

אשר על כן ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לעניין אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו 18/1/18 ועד ליום 12/2/18.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ה. קנס כספי בסך ₪ 1,500 או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון בהם ביום 1/3/20 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 18 חודשים מיום שחרורו מהמאסר. מאחר והנאשם בלתי מורשה לנהיגה בישראל אין צורך בהפקדה.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ט חשוון תש"פ, 27 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.